

BALANSEGAN

av Edward Albee

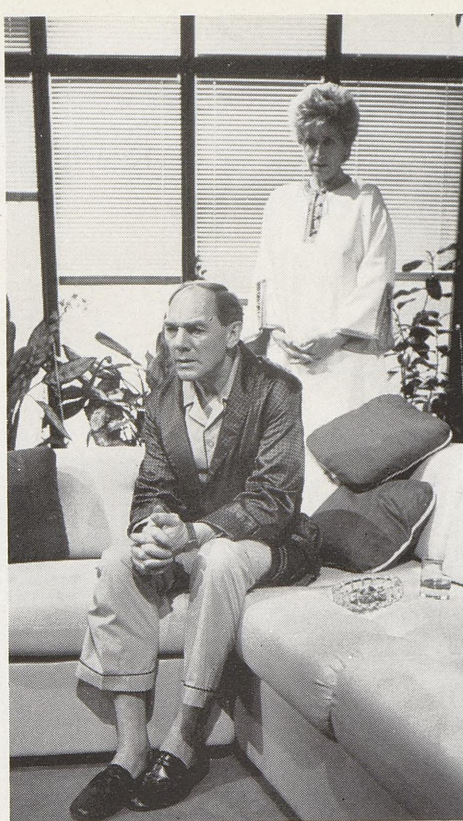

Trøndelag Teater 85-86

TEATRET

TEATERLOFTET

AGNES:
...alt dør bort... litt etter litt,
spenningen, det man er opptatt
av, alle surrogatene. Vi blir til
allegorier, kjære Tobias...

Den individualiteten som vi set-
ter så høyt, blir redusert til tåpe-
lige nykker; vi blir gjentatt av
dem vi har satt inn i livet...

...jeg undrer meg på om det
er derfor vi sover om natten,
fordi mørket stadig skremmer
oss? Og når så dagslyset kom-
mer tilbake så kommer fornuf-
ten også...

EDNA:

Hvis det forferdelige skjer... hvis vi sitter hjemme en
kveld, og angsten plutselig kommer over oss... da drar
vi dit hvor vi vet vi er velkomne...

CLAIRE:

«Elske» er ikke problemet. . . Vi elsker hverandre. Ja, helt til bunnen av vår selvmedlidenhet og vår grådighet. Hva er det annet enn kjærlighet?

Vi er ikke sosiale av oss her i landet, vennen min; vi gir vekk uten å dele, har omgang uten vennskap. . . Vi drukner våre sannheter og nyder solnedganger over stille vann.

Bare tenk, Tobias, på hva som ville skje hvis våre mønstre plutselig ble forandret: du ville ikke vite hvor du hørte hjemme, og verden ville bli full av fremmede. . .

AGNES:

Det man ser på bunnen av glasset er for det meste bare grums.

EDWARD ALBEE

Adoptivsonn av Reed Albee, sønn av den berømte teatereieren og mangemillionæren Edward F. Albee. Vokste opp i et fasjonabelt hjem på Manhattan. Bedrev studier bl.a. ved Trinity College, men uten oppsiktsvekkende resultater. Brøt med familien, og levde på rentene etter en arv fra farmoren. Arbeidet i New York som bokhandler, plateselger, telegrafbud — samtidig som han skrev dikt — uten særlig fremgang. Gjennombrudd som dramatiker i 1959 — 30 år gammel — med Schiller Theaters oppsetning av «The Zoo Story» i Berlin. Albee er ugift, og bor i Greenwich Village sammen med noen katter. Folk som snakker med ham, sier at han virker som det motsatte av en opprørsrk bohem: han er formell, stillferdig og innesluttet.

Utgitte skuespill:

THE ZOO STORY	1959
THE DEATH OF BESSIE SMITH	1959
THE SANDBOX	1959
FAM AND YAM	1960
THE AMERICAN DREAM	1960
BARTLEBY	1961
WHO IS AFRAID OF VIRGINIA WOOLF?	1962
THE BALLAD OF THE SAD CAFE	1963
TINY ALICE	1965
MALCOLM	1965
A DELICATE BALANCE	1966
EVERYTHING IN THE GARDEN	1967
BOX AND QUOTATIONS FROM CHAIRMAN MAO TSE-TUNG	1969
ALL OVER	1972
SEASCAPE	1975

Vi behøver ikke å leve hvis vi ikke ønsker det. Den største synden er å leve dårlig — dumt — eller som om du ikke levde i det hele tatt.

Publikum vil til slutt få det de fortjener — hverken mer eller mindre.

Edward Albee

BALANSEGAN

(A DELICATE BALANCE)

av Edward Albee

Oversatt av Jens Bjørneboe

Regi
Scenografi og kostymer
Masker og parykker
Lys

Kirsten Sørli
Anne Gisle
Sven Henriksen
Dag Jakobsen

Inspisent
Teknisk ansvarlig/
rekvisitør
Sufflør
Frisør
Foto fra prøvene

Bjørn Olufsen
Nils Johan Aarbu
Gerd Berntsen
Ingeborg Hopshaug
Roar Øhlander

Program
Ansvarlig utgiver

May Selmer
Otto Homlung

Kulisser og kostymer er produsert i teatrets verksteder.
Fotografering og lydopptak under forestilling er ikke tillatt.

PREMIERE 19. FEBRUAR 1986

Rettigheter: Nordiske Teaterforlaget/Wilhelm Hansen

De som er med:

Agnes
Tobias
Claire
Julia
Edna
Harry

Gerdi Schjelderup
Joachim Calmeyer
Mona Jacobsen
Wenche Strømdahl
Helle Ottesen
Sigurd Werring

1. bilde: fredag kveld
  2. bilde: lørdag kveld, før middag
  3. bilde: samme kveld, etter middag
- PAUSE
4. bilde: tidlig søndag morgen

EN GOD TITTEL

«Balansegang» er en god tittel som nok får det til å klinge små bjeller for folk som har levd en stund. «Bare i en holdning av tilkjempet ro kan mennesket bevare sin verdighet», skrev Aksel Sandemose engang.

Alle i «Balansegang» strever med det, med vekslende hell. Skal vi det når angsten kommer snikende og når de fundamentale spørsmål blander seg inn i hverdags- og familielivets trivialiteter? Vi balanserer på kanten av et faretruende stup og primalskriket kveles av whisky-slurping og sofaputer. Det er godt slik, for vi tør ikke annet. Edna og Harry flytter inn til sine beste venner når det blir for nifst å være hjemme. Agnes holder på trossene av frykt for å komme i drift. Tobias flykter inn i et nøytralitetens ikkeliv, Claire tyr til drinker og trekkspill, og Julia vil ha tilbake barneværelset sitt etter fire ekteskap. Men fortsatt tror hun på ekteskapet. Og

alle hyller seg inn i den gjennomsløkte hinne som borgerligheten gir oss. En gjeng trygghetsnarkomane mennesker på stram line. Albees prisbelønte skuespill fra 60-årene følger en hovedlinje i moderne vestlig dramatik som tross alt gir mennesket et håp – i motsetning til det totalsvarte, for meg ganske dekadente, sidesporet svensken Lars Norén har gitt oss. Der er «Balansegang» etter min mening en begripelig og utholdelig hjelp til erkjennelse, sett gjennom begripelige menneskeskjebner, skrevet av en dikter. Jeg stiller ikke større krav til teaterkunsten.

Otto Homlung
Otto Homlung
Teatersjef